

83

D E K R E T

z dnia 12 maja 1954 r.

o ogłaszaniu obwieszczeń.

Art. 1. 1. Znosi się ogłoszenie w Monitorze Polskim obwieszczeń sądowych oraz obwieszczeń w sprawach:

- 1) przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami;
- 2) likwidacji przedsiębiorstw;
- 3) spółek akcyjnych i spółek z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 4) rejestracji stowarzyszeń.

2. Nie ogłasza się w Monitorze Polskim obwieszczeń w sprawach utraty dokumentów osobistych, wojskowych i służbowych.

Art. 2. Sąd lub organ powołany według obowiązujących przepisów do ogłoszenia obwieszczenia sądowego lub obwieszczenia w sprawach wymienionych w art. 1 ogłasza je w sposób, który zależnie od okoliczności i wagi sprawy uzna za celowy, w szczególności przez zarządzenie wywieszenia obwieszczenia w budynku sądowym,

w lokalu prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, w lokalu zakładu pracy albo opublikowania w gazecie miejscowej lub stołecznej.

Art. 3. Skutki prawne związane według dotychczasowych przepisów z ogłoszeniem w Monitorze Polskim obwieszczeń sądowych lub obwieszczeń w sprawach wymienionych w art. 1 następują z dniem ogłoszenia obwieszczenia stosownie do art. 2.

Art. 4. Znosi się przewidziany w dotychczasowych przepisach obowiązek wielokrotnego ogłaszania obwieszczenia w sprawach wymienionych w art. 1; skutek prawny następuje przez jednorazowe ogłoszenie obwieszczenia.

Art. 5. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

84

D E K R E T

z dnia 12 maja 1954 r.

o Państwowej Inspekcji Gazowniczej.

W celu zabezpieczenia racjonalnej i oszczędnej gospodarki gazowniczej stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. Państwowa Inspekcja Gazownicza w Ministerstwie Górnictwa sprawuje nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem przez zakłady przemysłowe przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu mocnego (wysokokalorycznego), zapobiega jego marnotrawstwu oraz kontroluje właściwe wykorzystanie urządzeń produkcyjnych, przesyłowych i pomiarowych w zakładach przemysłowych dostarczających i odbierających gaz.

2. Nadzór i kontrola, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:

- 1) kontrolę wykonania zarządzeń właściwych organów w sprawie dostawy i użytkowania gazu;
- 2) sprawdzanie stanu, sposobu działania i stopnia wykorzystania urządzeń produkcyjnych, przesyłowych, pomiarowych i odbiorczych gazu oraz sposobu ich eksploatacji;
- 3) sprawdzanie sposobu pomiaru i ewidencjonowania gazu;
- 4) sprawdzanie u dostawców zgodności ilości gazu oddawanego do użytku z technicznymi możliwościami dostawcy, wynikającymi z racjonalnej gospodarki gazem;
- 5) kontrolę zgodności poboru gazu z przyznanymi przydziałami;
- 6) kontrolę racjonalnego użytkowania gazu i wprowadzenia usprawnień u odbiorców i dostawców;

7) kontrolę zgłaszanych zapotrzebowań gazu;

8) kontrolę wykorzystania gazów słabych (niskokalorycznych) i urządzeń do ich produkcji w zakładach, które produkują lub są odbiorcami gazów mocnych, oraz kontrolę możliwości zastąpienia gazu mocnego innym paliwem.

Art. 2. 1. Organy Państwowej Inspekcji Gazowniczej przy wykonywaniu kontroli (art. 1) mają prawo wstępu do zakładów przemysłowych użytkujących lub dostarczających gaz.

2. Dostawcy i odbiorcy gazu są obowiązani na żądanie organów Państwowej Inspekcji Gazowniczej udostępnić im wszelkie materiały dotyczące gospodarki gazem oraz ułatwić dostęp do wszelkich urządzeń gazowych.

Art. 3. W przypadku stwierdzenia w czasie kontroli rażącego uchybienia w zakresie prawidłowości gospodarki gazem organ Państwowej Inspekcji Gazowniczej powinien — w celu zapobieżenia grożącemu niebezpieczeństwu lub poważnej szkodzie — wystąpić do kierownika kontrolowanego zakładu przemysłowego z wnioskiem o wydanie doraźnych zarządzeń w sprawie natychmiastowego usunięcia stwierdzonych uchybień.

Art. 4. 1. Państwowa Inspekcja Gazownicza podlega Ministrowi Górnictwa.

2. Organizację wewnętrzną Państwowej Inspekcji Gazowniczej, sposób działania jej organów oraz zasady

i tryb postępowania pokontrolnego ustali Minister Górnictwa za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 5. Minister Górnictwa może w określonym zakresie upoważnić inne podległe mu organy do sprawowania kontroli użytkowania gazu.

Art. 6. Minister Górnictwa określi zasady współdziałania Państwowej Inspekcji Gazowniczej oraz organów, o których mowa w art. 5, z organami państwowej administracji górnictwa w dziedzinie racjonalnej gospodarki złożami gazu w zakresie, w jakim one podlegają prawu górnictwemu.

Art. 7. 1. Minister Górnictwa za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustala zasady racjonalnego i oszczędnego użytkowania gazu, a w szczególności warunki dostaw i użytkowania gazu.

2. Właściwi ministrowie ustalą normy zużycia gazu na jednostkę produkcji lub inną jednostkę dla podległych zakładów. Normy te nie mogą być sprzeczne z zasadami, o których mowa w ust. 1.

Art. 8. 1. Kto, będąc kierownikiem zakładu przemysłowego albo osobą odpowiedzialną za gospodarkę gazem w zakładzie przemysłowym, narusza przepisy o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu lub nie stosuje się do nakazów i zakazów wydanych w tym zakresie albo uniemożliwia lub utrudnia organom inspekcji gazowniczej wykonanie ich uprawnień nadzorczych i kontrolnych,

— podlega karze pieniężnej do 3.000 zł.

2. O karze, określonej w ust. 1, orzeka Państwowa Inspekcja Gazownicza. Od orzeczenia Państwowej Inspekcji Gazowniczej służy odwołanie do Ministra Górnictwa.

3. Orzekanie następuje na zasadach i w trybie, które określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 9. Minister Górnictwa za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi stanowiska osób odpowiedzialnych za gospodarkę gazem w rozumieniu art. 8 ust. 1.

Art. 10. 1. Tryb stosowania przepisów dekretu do jednostek i zakładów podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego określi Prezes Rady Ministrów.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w porozumieniu z Ministrem Górnictwa poszczególne zakłady wyłączyć spod działania dekretu lub ograniczyć w nich zakres działania Państwowej Inspekcji Gazowniczej.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy z zakresu racjonalnej i oszczędnej gospodarki gazem pozostają w mocy do czasu wydania przepisów na podstawie art. 7.

Art. 12. Wykonanie dekretu porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Górnictwa oraz zainteresowanym ministrom.

Art. 13. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *M. Rybicki*

85

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 kwietnia 1954 r.

w sprawie stosunków służbowych nauczycieli szkół zawodowych oraz w sprawie wynagrodzenia pedagogicznych i wychowawczych pracowników kontraktowych tych szkół.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o stosunkach służbowych nauczycieli szkół zawodowych i zakładów naukowych, podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1950 r. Nr 17, poz. 140 i z 1953 r. Nr 43, poz. 211), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozciąga się moc ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o stosunkach służbowych nauczycieli szkół zawodowych i zakładów naukowych, podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1950 r. Nr 17, poz. 140 i z 1953 r. Nr 43, poz. 211), na stosunki służbowe nauczycieli tych szkół zawodowych i zakładów naukowych, które są prowadzone przez ministerstwa lub urzędy centralne i podlegają nadzorowi pedagogicznemu Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego.

§ 2. Przepisy ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. stosuje się również do nauczycieli mianowanych, którzy po dniu 31 sierpnia 1951 r. wskutek zmiany przynależności administracyjnej szkół zawodowych przeszli ze służby w Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego do służby nauczycielskiej w innym resorcie.

§ 3. Do wynagrodzenia pedagogicznych i wychowawczych pracowników kontraktowych zawodowych szkół, zakładów i kursów, które są prowadzone przez minister-

stwa lub urzędy centralne i podlegają nadzorowi pedagogicznemu Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego, stosuje się przepisy o wynagrodzeniu takich pracowników szkół, zakładów i kursów podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego.

§ 4. Uprawnienia Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego przysługują w stosunku do nauczycieli oraz pedagogicznych i wychowawczych pracowników kontraktowych zawodowych szkół, zakładów i kursów, o których mowa w §§ 1 i 3, właściwym ministrom i prezesom urzędów centralnych.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1950 r. w sprawie stosunków służbowych nauczycieli szkół zawodowych i zakładów naukowych podległych Ministrowi Żeglugi oraz wynagrodzenia pedagogicznych i wychowawczych pracowników kontraktowych w szkołach, zakładach i na kursach podległych temuż Ministrowi (Dz. U. Nr 56, poz. 503).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się właściwym ministrom i prezesom urzędów centralnych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*